

ADVENT III. VASÁRNAPJA**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 61,1-2a.10-11 – 1Tessz 5,16-24 – Jn 1,6-8.19-28
 Keresztelő szent János első tanúsága

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

***Világosságra vágyunk!
 A világ sötétségében nehéz eligazodni!
 Szükségünk van világosságra, hogy lássuk az utat!***

Kedves Testvérek! Advent III. vasárnapján korrekcióra van szükségünk, vizsgáljuk meg az útjainkat! Kérdezze meg mindegyikünk önmagától: azon az úton akar-e járni továbbra is, amelyen eddig járt? Kérjük Isten segítségét, hogy legyen elég bátorságunk, erőnk ahhoz, hogy

***útjainkat felülvizsgáljuk
 és a célt meghatározzuk!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Karácsonyra készülünk. Nagy tévedés, ha csak arra gondolunk, - ami meghatározó a gondolkodásunkban, magatartásunkban – hogy egymásnak ajándékokat adunk, és kifejezzük szeretetünket! Sokkal, de sokkal többről van szó, az Istennel való találkozásra készülünk!

***Sokkal inkább arról az Ajándékról van szó,
 amelyet Isten küldött nekünk!***

Isten a középpontba állítja mindig az embert! Istent érdekli az ember sorsa! Advent III. vasárnapján sajátos tanúságtevővel találkozunk, Jánossal, a keresztelővel, aki arról tesz tanúságot, Akiről az emberek akkor semmit sem tudtak, csak valamilyen vágy élt a szívükben.

***Az emberek vágyakoztak:
 Valaki jön, **Aki** majd elválasztja a jót a rossztól!
 Valaki jön, **Aki** majd igazságot szolgáltat!
 Valaki jön, **Aki** majd megmutatja az embereknek az utat!***

Az Isten szava

A nép abban az időben úgy gondolta, hogy elfogyott az Isten szava. A zsidók történetében rendkívül fontos volt az Isten eligazító szava és már hosszú-hosszú ideje nem szólt az Isten! Amikor elnémul a szó, - el is fogy talán - akkor az emberek úgy gondolják, hogy megroppan az élet! Elmélkedünk is erről, amikor valaki elmegy közülünk, amikor elfogy a szó, elfogynak a pillanatok, a percek, az élet!

***A zsidók valamiképpen ebben a rezignált állapotban
 élték a mindennapjaikat:
 Hol van az Isten?***

Keresztelő János

Hallottuk, megjelent egy ember, Keresztelő János, akiről azt gondolták, hogy ő az Isten. A vallomása, tanúságtétele valami reményt keltett! Az emberek azt gondolták, hogy ő az, akit elküldött az Isten! Mi, 2000 évvel később élő emberek nagyon fontos üzenettel szembesülünk:

Isten titkával, aki mindig az ismeretlenségből lép elő!

Isten titkával, aki már itt van, de majd csak később találkozunk azokkal a jelekkel, amik az ő ittlétét bizonyítják nekünk!

Ez Isten megszokott cselekvési módja, ha lehet ezt így mondani!

Hallottuk Keresztelő János tanúságtételénél is:

Köztetek Van, csak ti nem ismeritek!

Egy úton járunk

Keresztelő János megvallotta: ő a szó, ő az Isten üzenetét hozza! Nagyon fontos Keresztelő János magatartása: Isten titkát számunkra is meghökkentő, sajátos módon bontja ki!

Keresztelő János tapasztalta mindazt, ami körülvette őt is!

Tapasztalta azt, hogy a rossz elhatalmasodott, hogy nincs igazság, hogy az emberek a maguk útját járkák, ennek következtében az emberek nem tartoznak össze, mindenki a maga útját járja közömbösen, függetlenül a másik embertől!

Ha őszinték vagyunk, csak egy út van, nincs több út és ezen az egy úton jár minden ember!

Olyan nincs ma sem, hogy mindenki a maga útját hangoztatja és mintha nem lenne fontos számára a másik ember, akiről azt gondolja, hogy a másik ember is a maga útját járja!

Nem! Egy úton járunk mindannyian!

Ezen az úton tapasztaljuk a rosszat, a jót!

Ezen az úton találkozunk az igazsággal, a hamissággal!

Ezen az úton ellenségeskedünk, gyűlölködünk és segítjük egymást!

Egy utunk van!

***A világ sorsa azon múlik,
hogy rátalál-e minden ember erre az egy útra!***

Önismeret

Ezen az úton egyetlen lehetőségünk van nekünk embereknek, hogy ***együtt menjünk az úton!*** Ez csak akkor lehetséges, – Keresztelő János éppen erről beszélt – ha az ember eljut odáig, hogy ***a másik ember társa*** ezen az úton! Csakhogy ez nem magától értetődő!

***Mindegyikünknek fel kell nőnie,
hogy közös úton tudjon járni a másik emberrel!
Önismeretre van szükségünk!***

Ki foglalkozik ma ezzel a kérdéssel? A pogányok évezredekkel ezelőtt ezzel indították az életüket: az önismeret kérdése volt az első helyen! Mire képes az ember, ha azt se tudja önmagáról, hogy mi lakozik benne? Mi az, ***ami alkalmassá teszi*** őt erre a közös útra? Mi az, amitől meg kell szabadulnia, hogy ne ellensége legyen a másik embernek ezen az úton, hanem ***útitársa?***

Önnevelés!

***Az embernek fel kell nőni erre a közös útra:
önmagát kell formálni, alakítani, nevelni!***

Ezt az önnevelést **támogatja a család** jó esetben, ha van, **támogatja az iskola**, ha komolyan gondolja, hogy feladata az embert segíteni a kibontakozásában. Ne magányos lényként élje az életét, hanem a másik ember társaként! Ennél is sokkal, de sokkal többről van szó:

***Jótevőjeként, jóakarattal tudjon lenni a másik ember iránt!
Ez külön-külön mindegyikünk feladata!***

Keresztelő János

mintha ezeknél az értékeknél és igazságoknál megállt volna! Ez is mekkora lépés már az emberré levésünk útján! Egy másik szentírási üzenetben azt olvassuk: a fejszét akarja a kezébe venni és a szórólapátot! **A fejszét**, hogy kivágja mindazt, ami nem hoz jó gyümölcsöt. Minden fát kivágni, ha nem hoz gyümölcsöt! **A szórólapátot** kezébe vegye, hogy a pelyvát és a tiszta búzát elválassa egymástól! **Kinyilatkoztatásban lesz része**, lassan kivilágosodik számára, világossá lesz, hogy Isten nem a bosszú Istene!

Isten az igalom Istene! Isten kezében nincs fejsze, nincs szórólapát! Isten az ember jótevője! Isten az ember szerető Atyja! Isten az ember bátorítója! Isten azt akarja, hogy az ember boldog legyen! Ennek egyetlen feltétele van: az ember nap mint nap vizsgálja felül a gondolkodását, vizsgálja meg az útjait! Ez a mai ünnep Keresztelő Jánosnak világossá tette, hogy **útkereszteződéshez ért az emberiség!** Világossá vált számára, hogy Isten nem büntetni jön erre a világra, hanem megváltani jön ezt a világot!

***Isten a szeretet Istene és azt akarja,
hogy mi tőle tanuljuk az életet!***

Az utunkról van szó

Úgy akarunk-e tovább menni, ahogy eddig jártunk az úton? A magunk útján akarunk-e tovább menni, vagy együtt, közösségben egymással? Az emberiségben, különösen itt Európában ezt a kérdést a bőrünkön tapasztaljuk, de ez nem európai kérdés. Ez annak a világnak a problémája, amely világ eszmei harcain túl van már. Túl van a nemzeti szocializmuson, túl van a kommunizmuson, bizonyos értelemben túl van a liberalizmuson. Most olyan **globális gondolkodásnak** vagyunk az áldozatai, amely szembeállít bennünket egymással! A kérdés az, készek vagyunk-e megismerni az Istent? Készek vagyunk-e meghallani az Isten szavát?

***Hajlandók vagyunk-e Isten közelében
formálni, alakítani az életünket az igazság és az értékek jegyében?***

Keresztelő János azért lehetett az Úr közvetítője, mert **számtalan erénynek volt birtokában!** Megnevelte önmagát! – ha lehet ezt így mondani. Ő a rosszat néven nevezte és tükörként odaállította az emberek elé, mert a rossz bennünk terem meg. Ő az igazságnak volt a szolgálja! Az igazság bennünk formálódik és alakul! Ő az Isten világából jött! Isten közelében formálta és alakította az életét! Az Isten felé vezetett bennünket, embereket, az Istennel való közösségbe, akitől megtanulhatjuk, **mit jelent egymást szeretni!**

***Mit jelent életünket egymásnak ajándékozni úgy,
ahogy Isten nekünk ajándékozta magát!***

***Bizonyos értelemben mindegyikünk
Keresztelő János szerepében kell, hogy élje a mindennapjait.***

Tudomásul kell vennünk, **a rossz** jelen van ma is a világunkban. A rosszat csak azok tudják leküzdeni, akik nem szónokolnak magánéletéről, privát életéről. Az ember a társadalom tagja. A rossz társadalmi hatásaiban ijesztő! A rossz külön-külön mindegyikünkől támad. **Az igazság mindig igazság!** Mindenkinél az esetében érvényes! Ez nem azon múlik, hogy kinek milyen a pozíciója, milyenek a lehetőségei. Minden helyzetben, minden körülmények között az igazság mérlegre tesz bennünket! Ne feledkezzünk meg arról: az ember növekedése a **szeretetben való növekedés!** Tudásban lehet növekedni, ismereteket lehet halmozni, szükségünk van olyan emberekre, akik eligazítanak bennünket e világi tudományok dolgában.

***A szeretetben való növekedés azt jelenti:
felnövünk arra, hogy egymásnak társai tudjunk lenni!***

Bátorságunk van ahhoz, hogy egymásnak odaajándékozzuk az életünket, ami a legnagyobb felelősség, mert mindenkinél egyetlen élete van! Ha a kapcsolatainkban szélhámoskodunk, vagy csak pillanatnyi érdekeket tekintünk, akkor tönkretesszük egymás életét, a másikat is és a magunkét is. A szeretetben kell növekedni ahhoz, hogy boldog, örömteli legyen az életünk! Úgy tűnik, ez csak az Isten útján érhető el, amelyen az Isten vezet bennünket!

***Útkeresztelkedéshez érkeztünk!
Készítsétek az Úr útját!
Készítsétek az utat egymáshoz!
Gazdagodjunk az egymással való találkozásainkban!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Isten inkognitóban van jelen a világunkban. Istenből annyit ismernek meg az emberek, amennyit mi meg tudunk mutatni jóságából, nagyságából, szeretetéből! **Jelek vannak!** Az istenellenes világ ezeket a jeleket igyekszik eltüntetni! Ilyen jel **a kereszt, a Keresztény Anyaszentegyház, a hívők közössége!** Lehetne sorolni... Ha ezek eltűnnek, akkor nemcsak a jelek tűnnek el, hanem ezekkel együtt az Isten is! Menjenek el a nyolcadik kerületbe és nézzék meg azokat a házakat, amelyeket már muszlim zászlókkal megjelöltek, mert a jelek mindennél fontosabbak! **A jelek által jönnek az üzenetek!** Advent III. vasárnapja van! Ez a jelek vasárnapja: Köztetek van az Isten!

***A kérdés az, hogy külön-külön mindegyikünk által,
a keresztény közösségeink által
üzen-e Isten a világnak?***

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Keresztelő János az útkészítő, az Isten szavának közvetítője börtönben ül. Rá kellett jönnie arra, hogy nem az Istennek kell alkalmazkodnia hozzánk, hanem az embernek kell igazodnia az Istenhez! Ezt a fordulópontot kell mindegyikünknek megtenni ahhoz, hogy új úton tudjunk továbbmenni!

+ Á L D Á S +